

PRIBIŠSKÉ NOVINY

Pribišské noviny č. 2/2022 • Vychádzajú 2x ročne • Ročník č.8 • december 2022 • Náklad 150 ks • Nepredajné

Autor: Alex Brnický
Názov: Vianočný darček

VERÍM, ŽE PRÁCA, KTORÚ SME PRE OBEC ODVIEDLI, PRISPELA K POZITÍVNEMU RASTU KVALITY ŽIVOTA NAŠICH OBYVATEĽOV

Máme za sebou volebný rok. Koncom októbra sa aj v našej obci konali komunálne voľby, teda občania mali možnosť voľiť si starostu a poslancov obecného zastupiteľstva. U nás vedenie obce pokračuje prakticky v nezmenenej zostave. Ja ako starosta a už osvedčený tím poslancov z minulého funkčného obdobia. Chcem sa Vám poďakovať za dôveru, ktorú ste vložili do našich rúk. Aj keď na kandidátnej listine ste mohli zakrúžkovať len mňa, ako starostu a zvolených poslancov, náš mandát je dostatočne silný, keďže volebná účasť dosiahla zhruba 50 % a každý poslanec dostal

minimálne 100 hlasov. Verím, že práca, ktorú sme pre obec dosiaľ odvedli, prispela k pozitívnemu posunu kvality života našich obyvateľov. Budeme preto nielen pokračovať v rozbehnutých prácach, ale aj hľadať možnosti realizácie ďalších potrebných projektov. Verím, že dôveru, ktorú sme si u Vás vybudovali, ešte viac prehĺbime.

Bc. Rastislav Suroviak,
starosta obce Pribiš

ČO SA NÁM DOSIAĽ PODARILO ZVEĽADIŤ?

Čo sa nám za dve volebné obdobia podarilo urobiť nie je málo. V čase môjho nástupu do funkcie koncom roka 2014 sme mali škôlku nad obecným úradom, teraz majú deti neporovnateľne lepšie podmienky v novej škôlke. Podarilo sa nám najskôr zo získanej dotácie prerobiť vnútorné priestory škôlky. Následne sme získali ďalšiu dotáciu na zateplenie tejto budovy. Dvor materskej školy je tiež oplotený, vybudovaný, chodníky vybetónované. Deti majú svoj komfort. Čo som sľúbil ako začínajúci 25-ročný starosta, to som aj splnil. Škôlka to bol môj prvoradý cieľ, deti v nej dostávajú

základ do života, a je to v poriadku, že sa tejto inštitúcii venuje veľká pozornosť.

Podarilo sa nám postaviť oplotenie na cintoríne. Vyasfaltovali sme stovky metrov ciest, máme nové chodníky a cestu ku kostolu, aj cestu smerom do Pucova. Cesty sme porozširovali, niektoré majú aj sedem metrov, teda sú dostatočne široké aj pre zimnú údržbu, či vývoz komunálneho odpadu.

Podarilo sa nám získať dotáciu na rekonštrukciu obecného úradu. Vymenili sme na ňom strechu, urobili sme nové kúrenie, takže súčasne šetríme pro-

striedky, keďže predtým v budove bolo elektrické vykurovanie. Obecný úrad s kultúrnym domom sme kompletne zateplili, porobili vonkajšie zábradlia, terasy, dali novú fasádu. Všetko nové.

Postavili sme futbalové šatne, zveladili futbalové ihrisko, tento rok sme tu vybudovali tribúnu. Postavili sme aj novú hasičskú zbrojnicu. Na všetky uvedené investície sme získali dotácie. Môžeme realizované stavby užívať a robotu je za nami vidieť.

Na obci zamestnávame ľudí, s ktorými sme urobili množstvo roboty v rámci bežnej údržby obecných budov a zariadení, cestných komunikácií, aj ostatných verejných priestranstiev. Prerobili sme sociálne zariadenia na poschodí obecného úradu, vybudovali sme nové priepusty dažďových vôd, vyrábame odvodňovacie žľaby, všetko, čo je v našich silách a možnostiach, to zabezpečujeme.

To ani nespomínam projekt Jednoduchých pozemkových úprav, s ktorým je

PLÁNY DO NAJBLIŽŠÍCH ROKOV

Samozrejme, nemôžeme zaspáť na vavrínoch, musíme pokračovať v budovaní obce ďalej. Do budúceho obdobia sme si dali za cieľ zrealizovať viaceré užitočné akcie.

Boríme sa s JHR skladom v hornej časti obce. Vysporiadali sme pod ním pozemky do vlastníctva obce, máme urobený projekt na jeho rekonštrukciu, zapájame sa do všetkých možných výziev, len aby sme odniekiaľ získali peniaze na jeho obnovu. Je to otázka získania zhruba 150 tisíc eur, takže pre našu obec je jeho rekonštrukcia možná len cez získanie potrebnej dotácie. Tiež potrebujeme vybudovať zberný dvor. Aby všetky odpady dostali správ-

ny smer, teda nekončili niekde v našom okolí. Chceme mať v obci čisto a poriadok.

Plánujeme pre obec získať nové strojné zariadenie, uchádzame sa preto o dotácie na ich zakúpenie cez dotačný operačný program Kvalita životného prostredia. V rámci neho by sme radi získali nákladné auto s kontajnerovou nadstavbou, štvorkolku a UNC. Keď už sme vystavali a zrekonštruovali najdôležitejšie objekty a chceme sa zaoberať aj technickým vybavením obce.

Najdôležitejšie z hľadiska rozvoja obce bude spomínané dokončenie Jednoduchých pozemkových úprav a

množstvo zatiaľ neviditeľnej práce. Pomaly ale isto sa s ním blížíme do finále, budúci rok by sme mali byť hotoví. Pozemky budú mať majitelia v celosti a s prístupom k obecnej komunikácii, bude sa na nich môcť stavať. Celkovo nám vznikne v troch komasovaných lokalitách takmer 200 stavebných pozemkov.

Okrem toho sme rozšírili sieť verejného osvetlenia, inštalovali kamerový systém, zrenovovali altánok v strede obce, zaviedli sme separovaný zber odpadov, v ostatnom roku aj plastov pre každú domácnosť dodaním 110 litrového žltého kontajnera.

Celkovo sme do obce priniesli dotácie vo výške zhruba pol milióna eur.

umožnenie výstavby nových rodinných domov. V nových stavebných obvodoch však následne bude potrebné vystavať všetky inžinierske siete, teda cesty, vodovod, elektrické rozvody, verejné osvetlenie, dažďovú kanalizáciu. To je pre nás riadna výzva, ale bude to pecka, ak sa to nakoniec všetko podarí, veď JPÚ pripraví podmienky pre výstavbu takmer dvesto domov. Čo to znamená pre rozvoj obce, netreba pripomínať.

K ďalším projektom, ktoré budeme chcieť v prípade možnosti uskutočniť patrí aj výstavba ihriska s umelou trávou, modernizácia interiérov kultúrneho domu a najväčším snom je odkanalizovanie obce. To sú oblasti, kde chceme najbližšie roky robiť. Všetko, čo sa podarí zrealizovať, bude pre obec len plusom.

KULTÚRNY DOM JE V NOVOM ŠATE

Obec ku koncu minulého roka získala dotáciu na zateplenie kultúrneho domu a obecného úradu, teda na zníženie energetickej náročnosti budovy. Tomu sme venovali aj najväčší podiel našej energie v uplynulom roku. Čo sa týkalo prác zahrnutých v projekte, tie boli v lete hotové.

V druhom polroku sme ešte dorábali ďalšie práce okolo budovy. Zrekonštruovali sme terasy, osadili na nich nerezové zábradlie, robili sme okolo úradu striešky. Čo sa týka exteriérových áležitostí, tie by sme mali mať na dlhšiu dobu vyriešené. Strecha je vymenená, okná tiež, fasáda je komplet nová, obklad, terasa opravená, je tam nové zábradlie, všetko sme sa snažili urobiť už aj „bezúdržbovo.“

Nasledovať bude rekonštrukcia vnútra kultúrneho domu. Je čas zase niečo zveľadiť aj vo vnútri, uvidíme, budeme zháňať ďalšie prostriedky. Buď pôjdeme cez dotácie, alebo vyčleníme niečo z obecného rozpočtu. Kúrenie už máme hotové, administratívu poriešenú, na úrade kúrimo drevom aj drevným odpadom, čo je zase výrazné šetrenie energií. Ceny energie teraz enormne vzrástli. Za peletky do materskej školy sme pred rokom platili 1600 eur, teraz 5600 eur. Pre úsporu energií sme kedysi robili aj škôlku. Platili sme neskutočné peniaze za hornú škôlku a jej vykurovanie elektrickými akumuláčkami. A zase sme v nejakom bode, kedy treba rozmýšľať o ďalších alternatívach úspor-

ných opatrení. Každý rozmýšľa v tých medziach,

ako sú aktuálne trendy. Za socializmu išli všetci na elektriku, lebo bola dostupná cenovo. Pred pár rokmi sme všetci prešli na peletky, zateplujeme stavby ... Áno, po prerobení a zateplení škôlky sme išli s nákladmi na energie brutálne dole, mesačne sme zišli zo 600 na 130 eur za elektriku. A teraz zase to isté s peletkami. Budeme sa musieť prispôbovať situácii na trhu.

PRIETRŽ MRAČIEN NAD PRIBIŠOM

Dňa 10. septembra sme museli riešiť aj následky privalových dažďov, ktoré sa prehnali nad našou obcou. Zlialo sa neskutočne. Zhromaždené vody so sebou odniesli zo svahov kopec materiálu. Cesta na Podzrász bola celá od blata, na ceste na Košarisko zase tri nákladné autá štrku. Na ceste na Pálenice sme dokonca zaznamenali menší zosuv pôdy. Pri likvidácii následkov prudkého dažďa výdatne pomáhali dobrovoľní hasiči vedení Jozefom Cengelom, zapojil aj deti. Potom sme na inkriminovanom mieste s našimi chlapmi postavili fajný priepust, spevnili sme cestu, obkopali rúru, postupne vymurovali ku tomu kanálik, osadili mrežu.

CHLAPI ZAMESTNANÍ OBCOU OPĀŤ UROBILI KUS UŽITOČNEJ PRÁCE

Našich chlapov zamestnaných obcou či už cez úrad práce alebo v rámci obecného sociálneho podniku aj tento rok môžem pochváliť. Či bolo treba posypať cesty, vypíliť prerastené dreviny, urobiť priepusty okolo cesty, všetko zvládli k spokojnosti. Chlapi nerobia za veľký peniaz, ale zato urobia neskutočne veľa roboty. Ďakujem im, že ich máme v obci. Je to Jozef Suroviak, Milan Greif, Ján Ďažo a na sociálnom podniku pracujúci Ladislav Suroviak a Ľubomír Suroviak.

OBNOVENÝ KRÍŽ NA POĽANE

Na Poľane sme s pomocou chlapov, ale najmä za pomoci Ľudovíta Suroviaka a jeho vnukov urobili pri kaplnke novú ohrádku, zábradlie, vyčistili okolie, za-

sadili tuje. Takto revitalizované okolie kríža znovu bude slúžiť nielen pre potechu oka, ale aj ducha.

FUTBALOVÝ FANÚŠIK SA UŽ PRED NEČASOM MÔŽE SKRYŤ AJ NA NOVEJ TRIBÚNE

Bolo výborné, že nás SFZ na odporúčanie OFZ podporil dotáciou 10 tisíc eur, ktorá bola určená na výstavbu novej tribúny. Je dobré, že zväz podporuje aj také malé dediny, ako je Pribiš. Pre nás je táto čiastka veľký majetok, možno pre niekoho iného odrobinka.

My budujeme naše futbalové ihrisko a jeho areál zhruba 10 rokov takpovediac z vrúb. Z ničoho!

Na ihrisku bola len polo rozsypaná maringotka a v strede „ihriska“ rástla jelša. Postupne si areál futbalového ihriska budujeme a som nadšený, že zväz inves-

toval do nás a dal nám dôveru. Za 10 tisíc eur sme urobili dosť, dali sme k tomu aj pridanú hodnotu. Máme na štadióne postavenú tribúnu pre 44 sediacich divákov, pre naše podmienky zatiaľ stačí. Je osadená v brehu, keďže v Pribiši je rovina iba toto ihrisko a už aj okolo neho je svah. Potrebovali sme špeciálnu konštrukciu do svahu a čo najviac miest na sedenie. Urobili nám to nakoniec v Detvianskej Hute, konštrukciu tribúny pozvárali, previezli sme ju sem a potom prišla „šróbovačka“, komplet so sedačkami, so strechou. Tribúnu sme zmontovali s chlapmi z nášho sociálneho podniku a prispeli aj dôchodcovia. Za 13 tisíc (lebo 3 tisíc bola spolupráca obce) sme urobili dobrú prácu. Sme spokojní. Máme krytú tribúnu, máme sa kde schovať, lebo aj keď bol dobrý zápas, prišiel sem Klin, prišla Breza, prišlo ľudí, fanúšikov, ale rozpršalo sa, kto kde sa mohol popchať, poschovávať, popod stromy, striešky, ale ostatní bežali domov. Ľudia si musia na tribúnu ešte zvyknúť, ale myslím, že potom si výhľad z nej už budú dokonale vychutnávať.

V živote tu o tribúne nebolo ani chýru! Na začiatku sme na futbale sedávali na paletách, len tak po zemi, potom sme urobili drevené lavice so zábradlím na opretie. Tak to bolo a teraz majú fanúšikovia už aj tribúnu. Takže z vrúb, ktoré tu rástli pôvodne, sme vypracovali postupne krásny futbalový stánok. Futbalistov, najmä mladých, je dosť! O tom, že dotácia neboli vyhodenej penia-

Foto U11. Zľava: Dominika Daňová, Andrea Martvoňová, Jakub Svetlík, Adam Gašpar, Jakub Vyhnanek, Juraj Martvoň, Damián Suroviak, Matej Svetlík, Filip Ťapajna, Timotej Povala, Michal Benický, Marek Benčík, Albín Mudrončík.

že hrajú a derú ihrisko, že ich futbal stále vie pritiahnúť von. Výsledky sú v tomto prípade druhoradá záležitosť. Sem tam dostali „latu“, ale hýbali sa, športovali a to je dôležité. Pri nich pomohol Ondrej Martvoň, ktorému ďakujem, že chlapcov viedol, trénoval, aj vozil. Je to nevďačná robota, veď pomaly ju nechce nik robiť. Hralo 17 mužstiev a bolo treba s nimi chodiť každú sobotu, čo je dnes extrémne náročné. Takisto Juraj Vyhnanek a Tadeáš Vraňák. Som rád, že najmenších trénujú, vedú ich a starajú sa.

„Starí“ zimujú na druhom mieste, strácajú bod na vedúci Klin. Pekne reprezentujú obec, som im zato vďační. Futbal máme aj ich prostredníctvom možnosť sledovať skoro celý rok, každú nedeľu prídeme na ihrisko a máme čo pozerieť. Na futbal u nás chodí stále dostatok ľudí, pravidelne okolo sto fanúšikov, niekedy aj viac. My futbal robíme aj pre bežných ľudí, aby mali vo sviatok čo robiť, stretnúť sa a oddýchnuť si.

ze, hovorí záujem ľudí o futbal. Máme v akcii tri tímy. Na začiatku futbalovej sezóny to síce nevyzeralo moc ružovo, ale

nakoniec máme v hre kategórie U11, U15 a A-mužstvo. Deti sú deti a je veľkou radosťou, vidieť ich hrať. Sme radi,

MOST NA CESTE DO ORAVSKÉHO PODZÁMKU JE UŽ VO VÝSTAVBE

Chvála Bohu, VÚC Žilina od základu prerába most v rámci cesty III. triedy vedúcej do Oravského Podzámku. Nie je to

naša záležitosť, ale keďže sa jedná o prístupovú cestu do Pribiša, treba vyjsť v ústrety, ak niečo treba pomôcť. Zhotovi-

teľ má plán skončiť s výstavbou nového mosta do júla budúceho roku. Bude to zaujímavé, ale už to bude potom pekný nový most. Vybetónovali vedľa okolo stavby dočasnú obchádzku, na rok to zatiaľ stačí. Musíme niečo aj strpieť, keď sa niečo stavia. Sme radi, že sa most buduje, lebo bol už v katastrofálnom stave.

NÁDOBY NA POSYP ROZMIESTNENÉ PO DEDINE

Podarilo sa nám po obci v rámci prípravy na zimnú údržbu našich ciest umiestniť nádoby na posypový materiál. Sú to vlastne staré nádoby na odvoz plastového odpadu, do ktorých sme nainštalovali násypky a tak im dali druhé využitie. Keďže sme minulý rok prešli na zvoz plastového odpadu priamo z domácností, tieto nádoby nám zavádzali a takto sme ich opäť využili. Zároveň aj materiál bude chránený pred dažďom a namrzaním.

MRKVÁRSKE HODY

Ani tento rok sme nezabudli zorganizovať Mrkvárske hody. Program sa menil prakticky z hodiny na hodinu, a môžem pri tejto príležitosti povedať, že dnes naozaj nič nie je isté. Mali sme oslavy v termíne, kedy oslavovalo asi celé Slovensko, teda 29. augusta. Ale akciu sme urobili, dedina sa zabavila. Neprišli niektorí avizovaní hostia, ale výborne sme sa zabavili aj s našimi protagonistami zábavy – Šinál bandom, tí vedia zahrať a zabaviť vždy, je na nich spoľahnutie. Čo

nás nepotešilo, že nám počas akcie zapršalo, ale to zatiaľ nevieme ovplyvňovať. Aj tak sme sa cítili výborne, hrala nám výborná skupina ATOMIC z Dolného Kubína, chlapi nás zabavili tak, že sme si ich hneď objednali aj na obecný ples.

OKTÓBROVÝ DEŇ DÔCHODCOV SME PREŽILI V KRÁSNEJ ATMOSFÉRE

V októbri sme mohli po dvojročnej pauze

ze zavinennej kovidom zažiť krásny Deň dôchodcov.

Perfektné vystúpenie nám zabezpečila ZŠ v Oravskom Podzámku a deti z našej materskej školy, za čo sa musím poďakovať pánovi riaditeľovi školy Mariánovi Gajdošovi a samozrejme aj pani riaditeľke našej materskej školy Renáte Mastráčkovej. V programe vystupoval aj Radek Janík, jeho dcéra Barborka, Lukáško Zavodančík, na harmonike a heligónkach a akciu výborne ozvučil a ľudí zabavil Šinál band.

PRIPRAVOVANÉ AKCIE

Pozývame všetkých milovníkov turistiky po Vianociach na Trojkráľový prechod. Chceme ho skĺbiť so zabíjačkou, uvidíme, či to aj zrealizujeme. Vyjdeme ku trom sosnám a po návrate pôjdeme do kulturáku na kapustnicu alebo guľaš.

4. februára 2023 sa bude konať obecný ples, hrať bude živá hudba, skupina ATOMIC. Lístky sú už v predaji, všetko je dojednané, takže sa ideme zabaviť po dvoch rokoch aj v plesovej nálade.

ČO MÁME NOVÉ V NAŠEJ ŠKÔLKE?

...v prvom rade sú to „noví malí škôlkari“, ktorí septembrové rána začínali v škôlke plačom. Ťažko sa odchádza od rodičovského náručia. Niektorí sa adaptovali už po týždni, niektorým deťom to trvá dlhšie.

Máme december a naši malí škôlkari sú veselí, rozšantené deti, ktoré sa dobre cítia v kolektíve detí, ale vždy a v prvom rade, je to náruč rodiča, kde sa najradšej „ukrývajú“. Začínajú vykresľovať prvé obrázky, malovať - to majú najradšej a ešte keď sa zafúľajú farbami, to ich veľmi poteší. Zo všetkého najradšej majú deti pohyb na čerstvom vzduchu, potrebujú podskakovať, vyskakovať, naháňať sa- energia nekonečná.

Okrem zábavy máme aj povinnosti. V záhradke sme povyberali poslednú zeleninu - cibuľu, cesnak, kaleráby a pochutnali sme si na sladkých malinách. Pani učiteľka Katka prihlásila našu škôlku do súťaže o ovocné stromy a ovocné kríky. Súťaž organizoval časopis Záhrada.sk., a za súťažiacie školy a škôlky sa hlasovalo. Ďakujeme všetkým, ktorí za našu škôlku zahlasovali. Odborná porota vybrala prvé a druhé miesto tým školám, škôlkam, ktoré mali najviac hlasov a našej škôlke sa ušlo tretie miesto.

Naše ovocné stromy a kríky sú už v škôlkarskej záhradke a ďakujeme rodičom, zvlášť oteckom Marekovi Saganovi, Jurajovi Jurigovi a Ondrejovi Suroviakovi, ktorí nám stromy a kríky zasadili za asistencie detí. Po brigáde sme si zamaškrti-

li na sladkých, koláčikoch, ktoré nám pripravila pani učiteľka Katka.

Okrem stromov a kríkov nám pribúdajú aj krmítka pre vtáčiky v našom lesíku Búdkovo. Opäť nám pomáhajú rodičia, kupujú pre vtáčiky slnečnicu a veľmi sa z toho tešíme. Najväčšiu radosť majú deti, keď si idú skontrolovať do svojho krmítka, či majú vtáčiky čo zobkať.

Navštívili sme babku Fajberovú, aby sme troška pomohli pooberať jablká a vyslúžili sme si za košík jabĺk. V októbri sme si pripravili „Deň zdravia“ a zo zeleniny a ovocia, ktoré deti priniesli sme pripravili ovocno-zeleninový hostinu, na ktorú sme poobede pozvali aj rodičov. Zaujímavá bola aj súťaž o najväčšiu mrkvu, najväčší zemiak, najväčšie jablko. Najväčší zemiak – Ester Fajberová (0,960g), Alex Brnický (0,952g), Janka Demčáková (0,674g). Najväčšia mrkva – Timea Jurigová (0,374g), Ella a Ma-

rek Saganoví (0,254g), Janka Demčáková (0,202g). Najväčšie jablko – Tímea Jurigová (0,418g), Dalibor Cengel (0,300g), Alex Brnický (0,224g). Ďakujeme všetkým deťom aj ich rodičom, ktorí priniesli ovocie a zeleninu do našej škôlky a tak sme si spoločne mohli spraviť pekný vitamínový deň! :)

Október – mesiac úcty k starším, sme si pripomenuli druhú októbrovú nedeľu v kultúrnom dome. Poďakovali sme starým rodičom pestrým kultúrnym programom, ktorý sme pre nich s láskou pripravili, aby sme im básňami, piesňami vyjadrili vďačnosť, lásku, radosť, že sú medzi nami .

Večerná októbrová prechádzka pribišským chotárom v sprievode pánov Viktora Ďađu a Emila Suroviaka, ale aj rodičov detí bola čarovná. Na cestu nám svietili hviezdy, zapadajúce slnko sa

nej „zlaté dukáty“. Spokojní sme sa vrátili ku škôlke a opekali sme si klobásku. Po túre sme vyhladli, ale deti neboli vôbec unavené, ešte mali energiu na rôzne hry a naháňačky.

Staršie deti navštívili divadelné predstavenie v Dolnom Kubíne, navštívili

nám skrylo za skalnatý Rozsutec a potom už po lúkach blikali svetielka bateriek, ktorými si deti hľadali chodníček k pokladu. Kde bolo - tam bolo, ale v

tajnom lesíku naozaj niečo bolo. Namiesto šušiek viseli zlaté dukáty a cukríky, pod starým pňom možno storočného stromu bola „zlatá truhlička“ a v

mestskú knižnicu. Snažíme sa aj takouto formou spestriť deťom výchovno-vzdelávaciu činnosť v škôlke.

Spolu s rodičmi sme sa zapojili do celoslovenského projektu „Koľko lásky sa zmestí do krabičky od topánok“. Pri-

pravujú sa darčeky pre osamelých seniorov a do našej škôlky priniesli rodičia množstvo darčiekov, ktorými sa potešia mnohí osamelí seniori. Veľké „DAKUJEM“ rodičom a deťom, ktoré potom tieto balíčky s pani učiteľkou Katkou ešte balili do krabíc. Pani učiteľka tieto darčeky odovzdala na určené miesto do Dolného Kubína.

lepíme, maľujeme, pečieme - pekné práce robíme - ozdoby, darčeky, perníky a to všetko si môžu rodičia pozrieť na Vianočnom škôlkarskom jarmoku, ktorý bude v škôlke 19.12.2022. Večer sa stretne s deťmi a rodičmi pri vianočnom stromčeku a spolu si zavinujú a zaspievame vianočné koledy.

Ďakujeme deťom za pekné, pestré, úsmevné dni, ďakujeme rodičom za spoluprácu a prajeme si, aby bola ešte lepšia, aktívnejšia, aby sme spolu deťom dopriali spoločné zážitky. Ďakujeme všetkým zamestnancom obecného úradu za spoluprácu a všetkým Vám prajeme radostné sviatky a v roku 2023 veľa zdravia, pokoj na duši, silu na tele.

Pani učiteľky Renáta, Katarína, pomocníčka Lucia, škôlkari

PRIBIŠKÁ MATRIKA

V období od 1.1. - 30.6.2022

Narodili sa:

Henrich Klocháň

Zomreli:

Ambróz Suroviak,
Albín Kováčik,
Ladislav Ďaďo,
Emil Ďaďo,
Martin Juríčka

Mikuláš z Oravského hradu posielal deťom telegram, kto pekný obrázok nakreslí, tomu darček vyčarí. Alex Brnický mu obrázok nakreslil, Mikulášovi sa veľmi páčil a darček mu vyčaril.

Pani Smoleňová Mária z Pucova je známa v širokom okolí pečením a krásnym zdobením perníkov. Pozvali sme ju do našej škôlky, kde deti a mamičky mohli sledovať umenie p.Smoleňovej a samozrejme, že sme s mamičkami aj veľa perníkov ozdobili. Bolo to príjemné predvianočné stretnutie.

Čas nám rýchlo beží a my sa už pripravujeme na Vianoce. Kreslíme, striháme,

Foto č. 1: Otvorenie účelovej budovy MNV dňa 18.08.1988 - krásny dátum :)

Foto č. 2: Žiačky ZŠ predviedli hodnotný program pri otvorení účelovej budovy MNV v Pribiši. V roku 1983 sa po schválení projektu a odkúpení pozemkov pristúpilo k výstavbe novej budovy MNV, ktorý dovtedy sídlil v nevyhovujúcich priestoroch. Stavba bola dokončená v roku 1988. Celkové náklady predstavovali 2 204 000 Kčs. Brigádnickou formou bolo na výstavbe odpracovaných 41 666 hodín. Krásna a hodnotná stavba, z ktorej postavenia čerpáme doteraz. Veľké ďakujem za to patrí vtedajšiemu vedeniu ONV - predsedovi Jozefovi Kováčikovi a tajomníkom Emilovi Dančovi a Jozefovi Slávikovi.

PRIBIŠ A JEHO OBYVATELIA NA HISTORICKÝCH ZÁBEROCH

DARUJME DEŤOM ÚSMEV

Daruj úsmev je projekt pre deti, ktorý sa v našej obci Pribiš realizuje už štvrtý rok. Počas tejto doby sa v rámci projektu zorganizovalo pre deti viacero akcií, ako napríklad tábory, výlety, krúžky, vystúpenia a iné rôznorodé aktivity. Jeho cieľom nie je len organizovať aktivity pre deti, ale tiež ich vzdelávať, učiť vzájomnej tolerancii a spolupatričnosti.

Zakladateľkou projektu je Sára Fajberová, 18-ročná študentka Strednej zdravotníckej školy v Banskej Bystrici: „Od malička som mala pozitívny vzťah k deťom. Vždy som sa s nimi hrala a keď som bola staršia, začala som pre ne vymýšľať rôzne aktivity.“

Časom vznikla myšlienka vytvoriť niečo väčšie - spojiť mladých iniciatívnych ľudí a vyčarovať deťom úsmev na tvári. Zo začiatku to bolo náročnejšie, organizovala som len menšie neoficiálne aktivity. Po nejakej dobe sa mi však podarilo do projektu zaangażovať vyšší počet dobrovoľníkov, čím som si trúfla aj na väčšie akcie, ako sú tábory, ktoré majú od začiatku veľký úspech. Obrovská vďaka patrí všetkým dobrovoľníkom, ktorí sa pravidelne zúčastňujú na projektových aktivitách. Poďakovanie si zaslúži aj starosta našej obce, Bc. Rastislav Suroviak, ktorý projekt od začiatku podporuje a pomôže vždy, keď je to potrebné.“

V súčasnosti prechádza projekt menšou reformou. Organizátori pracujú na vytvorení občianskeho združenia a získavaní financií z európskych fondov. Hlavnou myšlienkou je zaručiť všetkým deťom rovnaké zážitky bez ohľadu na ich zdravotný stav alebo sociálne posta-

Pribišské noviny č. 2/2022, vychádza 2x ročne, ročník 8., vyšlo: december 2022, náklad: 150 ks, vydáva Obec Pribiš, Pribiš č. 141, 027 41 p. Oravský Podzámok, IČO: 00314811, telefón: +421 43 582 30 25, e-mail: ocupribis@pribis.sk, ev. 5231/15, ISSN 2453-8671, grafická úprava Mgr. Stanislav Krakovský, tlač: tlačiareň FORK, s.r.o. Martin

venie rodiny. „Nadväzujeme novú spoluprácu s viacerými organizáciami, získavame sponzorov a snažíme sa posúvať na vyššiu úroveň, aby sme každému dieťaťu dokázali zabezpečiť to, čo potrebuje,“ pridáva Sára Fajberová ďalšie podrobnosti.

Poslednou, a treba povedať že vydarenou akciou, bol Vianočný deň spojený s Mikulášom.

Projekt Daruj úsmev už nájdete aj na sociálnych sieťach, ako sú Facebook, Instagram a TikTok, kde získate všetky potrebné informácie ohľadom plánovaných

akcií. Ak vás projekt zaujal a chceli by ste do neho prihlásiť aj svoje deti, napíšte na niektorú zo sociálnych sietí alebo na mailovú adresu: projekt.darujusmev@gmail.com. Viac úsmevov dokáže vyčariť viac úsmevov.

- red -

BOŽIE OTCOVSTVO

Moji milí rodáci,

všetci veľmi dobre vieme, že Vianoce sú sviatkami, kedy si pripomíname to, že sám nekonečný Boh Otec celé ľudské pokolenie obdaroval neslýchaným darom – daroval nám svojho jediného Syna, ktorý sa svojím vtelením stal jedným z nás. Samozrejme, je pekné a správne, že ústrednou postavou vianočných sviatkov je malé nemluvniatko uložené do obyčajného žlabu na seno, ale možno tak trochu zabúdame na to, že i každý z nás sme pre zásluhy Ježiša Krista nekonečne milovanými Božími deťmi a skrze neho máme spoločného Nebeského

Otca. Myslím si, že určite nebude na škodu, ak si túto skutočnosť počas tohtoročných Vianoc hlbšie uvedomíme. Možno nám to aspoň trochu pomôže vymotať sa z ťažkostí a problémov, ktoré nás v súčasnej dobe sužujú a s ktorými sa ťažko vyrovnávame.

Predpokladám, že každý z nás hľadáme naplnenie zmyslu svojho života, ale často to hľadáme na nesprávnom mieste, alebo nesprávnym spôsobom. Niekde v hĺbke našich srdiec tušíme, že hľadáme niečo viac než to, čo sa dá vyjadriť ľudskými slovami. Pýtame sa, hľadáme to, a možno to nevieme ani pomenovať. Najviac nám asi chýba bezpodmienečné prijatie zo strany druhých. Je to pocit, že sme milovaní práve preto, že jednoducho sme, že existujeme a nie preto, že niečo dokážeme, že niečo vlastnime alebo že sme dobrí. Za potrebou bezpodmienečnej lásky vzniká ešte jedna veľmi silná potreba. Verím, že každý z nás chceme byť niečí, chceme mať rodinu, priateľov, a predovšetkým, že chceme byť deťmi nášho nebeského Otca. V každom z nás je túžba po Otcovi a po skutočnej, nefalšovanej otcovskej láske. Otec je otcom vtedy, ak je vo vzťahu s dieťaťom. Otec je skutočne tvojím Otcom, ak má teba. Keď sa pozorne pozrieme do evanjelií zistíme, že Ježiš Boha často nazýva svojím Otcom.

Niektorých jeho súčasníkov to pohoršilo, ďalší to len zahmlene počúvali, a snáď nikoho v tom čase možno ani len nenapadlo,

že raz aj oni (a aj my) Tomu, ktorý stvoril celý vesmír, budeme môcť povedať, že je našim spoločným OTCOM.

V evanjeliu podľa Jána, ktoré budeme čítať aj na Vianoce sa píše: „Ale tým, ktorí ho (Krista) prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha.“ (Jn 1,12–13)

Ježiš k nám stále prichádza s novou ponukou. Chce sa podeliť o svoju rodinu, chce nás pozvať k životu v nej, a verme tomu, že aj sám Otec po tom túži. Ježiš prekvapil svojich učeníkov tým, že keď chceli, aby ich naučil modliť sa, prvé, čo im povedal bolo, aby Boha oslovovali „Otče náš!“.

A tak vás všetkých povzbudzujem k tomu, aby ste nielen cez Vianoce, ale stále hľadali a nachádzali potrebu zas a znovu prejsť cestu smerujúcu k Otcovi, aby ste nachádzali odvahu na to, bez strachu pozerat sa na Boha ako na svojho Otca a aby ste stále verili tomu, že Jeho láska je naozaj bezpodmienečná. Nech podobne ako v Ježišovi pri jeho krste v Jordáne, aj v každom z nás rezonujú tie útešné slová: „Toto je môj milovaný syn (dcéra), v ktorom (v ktorej) mám zalúbenie.“

Pán nech Vám všetkým žehná.

O. Jaroslav od Kristových Rán.

FUTBALOVÝ FAJNŠMEKER JÁN KLOCHÁŇ

Ján Klocháň je v obci známy ako futbalový fajňšmeker. To znamená, že futbalom žije a naplno si ho vychutnáva. Ako hovorí, keď sa hrá futbal, všetko ide bokom. V každom prípade je to zaujímavý chlap, preto sme sa ho opýtali na pár detailov z jeho futbalového aj osobného života.

Ján Klocháň tento rok oslávil krásnu osemdesiatku. Stalo sa tak v kruhu rodiny, oslavu mali nachystanú v Oravskom Podzámku. Jeho rod pochádza z Malatinej, má tam vydatú aj sestru. Celkovo boli štyria súrodenci. Manželku si našiel z Pribiša. Majú dve deti, mladšiu dcéru Eriku a syna Jána (57). Žiaľ tri deti im zomreli pri pôrode, aj to bolo kedysi súčasťou bežných rodinných osudov.

Za mladi to celkovo tunajší ľudia nemali jednoduché, museli sa riadne narobiť, aby zarobili peniaze. Podobne si mladosť odpracoval aj Ján Klocháň. „Celkovo som robil tri roky v bani, v Karvinej, na šachte Gotwald. V okrese robili do baní nábor, to som bol skoro najmladší z dediny, čo sme išli do bane. Ešte pred vojenčinou som podpísal na jeden rok. Vojnu som absolvoval v Bratislave ako pohraničiar. Aj tam nás boli lanáriť na prácu do bane, že by sme šli skorej do civilu. Ale ja som nechcel špekulovať, bolo treba pomáhať rodičom v hospodárstve, keďže museli plniť aj kontingent, teda dodávky poľnohospodárskych produktov pre štát. Po návrate z vojenčiny som dva mesiace odpracoval ako lesný robotník, potom som odfáral opäť na dva roky do bane.“

Nakoniec zakotvil v dolnokubínskom strojárskom podniku ZVL Mokrad. „Keď som s baňou skončil, prišiel nábor do ZVL Mokrad, tam som nastúpil ako zámočník. Lepšie platené roboty boli fyzicky veľmi náročné. Desať rokov som odrobil pri výrobe vagónových ložísk. 25 kilogramové kusy, keď vyšli zo zlievárne, bolo treba očistiť pilníkmi. Potom som prešiel k výrobe čpavku a nakoniec som skončil na údržbe. Teda prakticky celý produktívny vek som robil v ZVL Mokrad.“

Ani to však Jánovi Klocháňovi po pracovnej stránke nestačilo. Ak si chcel s chlapmi z dediny privyrobiť niečo navyše, chodili po okolí robiť ako murári. Ako sa vtedy hovorilo, bola to "dovolenka na malte". Mladi nechodili ako teraz na dovolenku k moru, ale murovať domy do susedných dedín. Murári z Pribiša postavili veľa domov v Jasenovej, Leštínach, ale aj v Terchovej či inde. Ján Klocháň sa s úsmevom v spomienkach vracia do doby spred 50 rokov: „Keď boli dva dni voľno, tak sme išli na okolie robiť murárčinu. Slabšie sa zarábalo, tak sme si museli niečo zarobiť. Keď sme sa sľúbili vakovať alebo murovať dom, išli sme partia na 2 – 3 dni. Museli sme fachať. Miešačky, lopaty, fúriky, brali nás z jednej stavby na druhú.“

Potom sme sa v rozhovore preladili na futbalovú vlnu. Keď sme nebrali do úvahy mladosť, v pokročilom dospelom veku sa stal z Jána Klocháňa skalný fanúšik pribiškého futbalu. Keďže v Pribiši hrajú futbal

zhruba desať rokov na vysokej regionálnej úrovni, možno povedať, že ani na jednom zápase, ak to bolo len trochu možné, nechýbal. Našiel vo fandaní záľubu aj spôsob relaxu. „Keď hráme doma, nie je problém. Ak ideme vonku, už zháňame auto, aby nás odviezlo na miesto zápasu. My chlapi sme radi, keď „vypadneme“ v nedeľu popoludní z domu a máme takúto zábavu. Viacej nás príde, tam sa už porozprávame, uctíme sa, hodnotíme.“

Od futbalu sa poľahky nedá odtiahnuť. S úsmevom hovorí: „Žena už nemá na mňa nárok, ak ide o futbal. V nedeľu ideme najskôr do kostola a ja potom už automaticky na futbal. Aj dcéra mi dohovára: „Starký, už si daj pokoj, už máš roky a stále chodíš po tých futbaloch.“ Ja jej vždy: „Darmo mi budeš spomínať, raz ma to baví, tak ideme! Máme takú partiu. Chodíme spolu - ja, Jozef Badín z Kubína (má vnuka hrajúceho za Pribiš), z Medzibrodia chodí Válek a ešte z Bysterca Ján Chmara. Všade chodíme radi a povzbudzujeme našich.“

Ján Klocháň si vyslúžil aj fanúšikovskú prezývku – Bedino. Vraj mu to prischlo tak trochu aj zásluhou Pavla Baču. Celkovo na futbal nedá dopustiť. „Dobre, že sa v Pribiši hrá futbal a na takejto úrovni. Som tomu len rád. Pokiaľ budem vládnuť a budeme hrať, budem našim fanúšikom. A je dobre aj to, že sa stále modernizuje náš futbalový štadión. Máme teraz aj novú tribúnu, už som ju aj otestoval, páči sa mi. Keď sme už pritom, nebolo by od vecí, ešte raz zažiť postup Pribiša do vyššej súťaže. Preto sa už teším na jarnú časť ligy a budem našim držať palce!“

Stanislav Krakovský

